

Itineraris senyalitzats al Parc del Montnegre i el Corredor

GR 5 Sender dels miradors. De Sant Celoni a Sant Iscle
de Vallalta*

GR 83 Camí del nord o del Canigó. De Mataró a Sant Celoni*

GR 92 Sender del Mediterrani. De Tordera a Llinars del Vallès*

PR-C 146 De Calella a Tordera*

PR-C 216 De Canyamars al santuari del Corredor

SL-C 70 De la Batllòria a la serra de Can Puig

SL-C 71 El dolmen de Pedra Gentil

SL-C 72 La plana del Corredor

SL-C 73 Les alzines de Can Portell

SL-C 74 El pont de la Vila

SL-C 77 Can Vilar i el sot de Can Montasell

SL-C 78 L'ermita de l'Erola

SL-C 79 La vall d'Olzinelles

SL-C 80 El dolmen de Ca l'Arenes

SL-C 101 La vall de la riera de Pineda

SL-C 102 Les Torrenteres

SL-C 103 Montnegre carener

SL-C 105 El pla de Forcs

SL-C 106: Sant Corneli

SL-C 110 De Vallgorguina a Olzinelles

7a Dosrius*

* Rutes que no tornen al punt d'inici

 Fullat disponible

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guàrdies-Savassona, Parc Natural del Montseny, Sant Miquel del Fai, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Fluvial del Besòs, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola i Parc del Foix.

Gerència de Serveis d'Espais Naturals

Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona

Tel. 934 022 428

xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

Diputació de Barcelona. Textos: Pere Moya. Fotografies: Andoni Canela (portada) i Axiu XPN. DL B 12496-2025. Paper procedent de fonts responsables amb el medi ambient

ITINERARIS SENYALITZATS

SL-C® 72

La plana del Corredor

Parc del Montnegre i el Corredor

Entre vora mar i terra endins, sota l'ombra de boscos atapeïts, testimonis d'antics usos forestals

Dòlmens neolítics, restes ibèriques i esglésies medievals es reparteixen dins un paisatge vorejat de conreus, boscos i masies. Tot plegat ens parla de petites històries privades i supervivència col·lectiva.

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc del Montnegre i el Corredor
Església, 13, 2n
08471 Vallgorguina
Tel. 934 727 670
p.montnegre@diba.cat

Wikiloc

Gooltracking

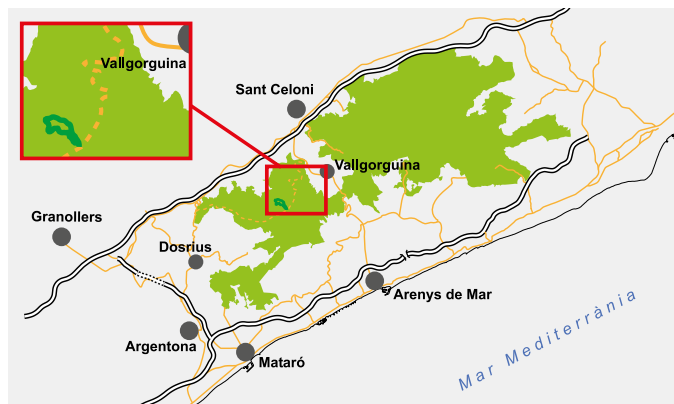

@Xarxadeparcs

DADES PRINCIPALS

Any de constitució: 1989
Superfície protegida: 15.010 ha

Accés al punt d'inici

En vehicle privat

- Des de Llinars del Vallès, carretera B-510 fins a Can Bordoi. Accés al Parc per la pista asfaltada, en direcció al santuari del Corredor.
- Des de Mataró, carretera C-60, sortida en direcció a Dosrius, i carretera B-510 fins a Can Bordoi. Accés al Parc per la pista asfaltada en direcció al santuari del Corredor.

En tren Renfe

- R1 (Barcelona-Maçanet-Massanes per la costa): Mataró, Llanerers, Caldes d'Estrac, Arenys de Mar
- R2 (Barcelona-Maçanet-Massanes per l'interior): Llinars del Vallès, Sant Celoni

Tel. 900 410 041. rodalies.gencat.cat

En autobús

Transports públics de Catalunya. Empresa Sagalés, SA

Tel. 902 130 014. www.sagales.com

Línia Mataró - Dosrius - Can Massuet

Característiques i recomanacions

Distància: 2,200 km

Desnivell: 31 m

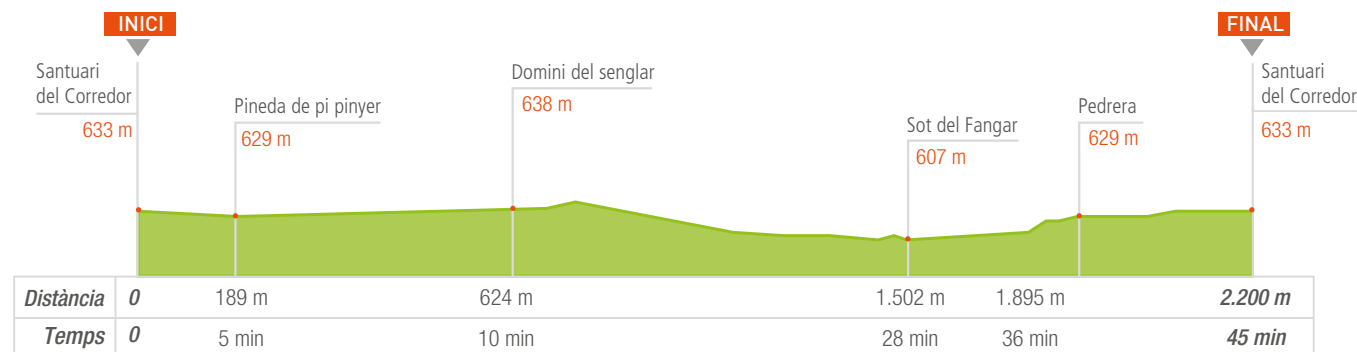
Durada: 45 min

Dificultat: fàcil i agradable

Senyalització: blanc sobre verd, SL-C 72

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat i aigua.
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta.
- Procureu no destorbar la fauna.
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu.
- Vigileu amb la resta d'activitats que interaccionen a les pistes: algun tram coincideix amb pistes pedalables.

Descripció de l'itinerari

Des del santuari del Corredor a la pineda de pi pinyer

Des de la fita d'inici del recorregut, podrem gaudir d'una bona perspectiva del santuari **1** amb la talaia d'incendis al fons. Destaca la torre quadrada del campanar.

Des d'aquest punt podem contemplar, a llevant, el Montnegre. El massís veí, de relleu més abrupte i amb una alçada màxima de 766 m, fa honor al seu nom i se'ns apareix cobert de bosc fosc i espès. Agafarem la pista que travessa les àmplies feixes que envolten el santuari i penetrarem en una pineda de pi pinyer **2**, pel camí indicat amb una fita.

De la pineda de pi pinyer als dominis del senglar

El sotabosc és dens, amb brucs i arboços a les clarianes, i esclarissat a l'alzinar madur, on predomina el marfull, de fulles amples. Grèvols, roures i trèmols són indicadors del microclima frescal i el sòl profund dels cims ben conservats del Corredor. Arribarem aviat a un clap de pi roig **3**. Tot seguit, l'itinerari creua la línia elèctrica. Des del peu de la torre, on el bosc ha estat estassat, disposarem d'una bona panoràmica del majestuós massís del Montseny, que s'alça al nord.

Dels dominis del senglar al sot del Fangar

Després del collet **4**, seguirem a l'esquerra pel camí que puja suaument tot travessant un alzinar amb pins, de sotabosc molt dens. Aviat iniciarem un descens que es perllonga fins a un encreuament on trobarem el trencall de Ca l'Arenes. En aquest punt, el nostre itinerari gira a l'esquerra (compartint ruta amb l'SL-C 80) i ens porta al sot del Fangar **5**.

Del sot del Fangar a la pedrera

Deixarem a la dreta el camí que, en paral·lel al torrent, baixa cap a l'àrea d'esplai. Després de travessar l'alzinar frescal del sot, creuarem per sota de la línia elèctrica i agafarem el corriol que tomba a la dreta del camí principal per arribar, pujant uns graons, fins a una petita pedrera **6**, on farem parada.

De la pedrera al santuari

Novament agafarem el sender que, fent giragonses dins del bosc, voreja petites formacions granítiques fins a retornar-nos a les feixes del santuari, on havíem iniciat l'itinerari. Aquest darrer tram és molt pla, amb una coberta arbòria densa i un sotabosc poc dens.

2 El pi pinyer i el pi roig

El pi pinyer és un dels arbres més abundants d'aquestes muntanyes. El distingim d'altres pins per la forma de la capçada, arrodonida i en forma de para-sol. Els seus pinyons són prou grans i objecte d'aprofitament forestal. Les pinedes de pi pinyer, molt esteses al Corredor, són una etapa transitòria en l'evolució del paisatge. Les vinyes, les pastures i els camps, en ser abandonats, són colonitzats per pins. A la llarga, però, sota els pins es creen les condicions idònies per a la regeneració de l'alzinar, bosc ombrívol que requereix un bon sòl per prosperar i que inhibeix la creixença dels pins joves per falta de llum. Durant molts anys, però, subsisteixen els pins vells de grans dimensions damunt un estrat d'alzines i arboços d'alçades més modestes, tal com es pot observar a la clariana on ens trobem. També hi observem un clap de pi roig o rajolet de capçada cònica, amb fulles i pinyes més petites que els pinyers. Aquesta espècie, més pròpia de la muntanya mitjana, es troba aquí en franca regressió: podem observar alguns exemplars que han sucumbit als canvis ambientals desfavorables.

4 Els dominis del senglar

A mesura que el bosc es fa més atapeït i intransitable, esdevé l'ambient adequat per al mamífer més gran que viu en aquestes contrades: el porc senglar. Si ens hi fixem bé, podrem descobrir a les vores de la pista les seves furgades. El senglar, d'aspecte primitiu i pelatge llarg i resistent, està perfectament adaptat per moure's en boscos espessos. El temps plujós afavoreix

el creixement dels bolets. Si l'època és favorable, en veurem de moltes menes. Entre els comestibles més apreciats hi ha el rovelló i el pinetell, que creixen prop dels pins. A sota de les alzines es fan més abundants el carlet i el rossinyol.

5 El sot del Fangar

L'ambient més frescal i humit es reflecteix clarament en la vegetació del sot del Fangar. Molses, falgueres, grèvols, roures i altres arbres caducifolis, com ara el cirerer i el trèmol, sovintegen enmig de les alzines en aquesta raconada ombrívola. Diverses plantes enfiladisses utilitzen els arbres com a suport per cercar la llum del sol i donen al bosc un aspecte selvàtic i feréstec.

6 La pedrera

La muntanya del Corredor és un gran bloc granític. El granit és una roca dura i resistent que, en ambients humits i temperats, es descompon i esdevé un material tou de textura sorrenca anomenat *sauló*. La disgregació del granit al llarg de milers d'anys ha originat el relleu suau d'aquestes terres cobertes d'un gruix considerable de sauló. En alguns indrets, com en aquest on ens trobem, l'erosió dels materials saulonencs ha deixat al descobert la roca mare, que apareix en forma de blocs arrodonits. On les masses rocoses són prou importants, l'explotació del granit per fer llambordes i altres peces per a la construcció va ser rendible cap a la meitat del

segle xx. A la Pedrera encara es poden veure els talls a la pedra i els efectes de les eines dels picapedrers. Si observem de prop un bocí de granit, veurem els minerals que formen la roca: cristalls de quars translúcid, mica negra i feldespat blanquinós. Quan l'ambient i el pas del temps desfan aquest darrer, més feble, els cristalls de quars i mica s'alliberen. Arrossegats per l'aigua de pluja, els rials i les rieres els condueixen fins al litoral, on aporten sorres a les extenses platges del Maresme i el Barcelonès.

